

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Sophus Schandorph [Minderune]

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 352. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann12tom-shoot-idm140026786886880/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Og næst ham, med tindrende Øjne blaa,
Johannes Ewald har Plads;
saa følger Knud Lyhne og Aarestrup --- ja,
selvfølgelig hver med sit Glas!

For Resten ej Forskel i Rang eller Stand:
her drikker i ophøjet Ro
Carl Bagger og Wessel, og Mantzius med,
og Lars Mathiesen --- for to!

Da triner den smaa Kellnerinde frem,
med Smilehul i sin Kind,
og melder, at Sophus Schandorph er død ---
da raabes der lydt: Lad ham ind!

Alle har rejst sig, med fremstrakt Glas,
--- i øvrigt i ophøjet Ro ---
og Mantzius fører sin gamle Ven
ind i den himmelske Kro. --- ---

Javist har han Ret til at bænkes dér,
hvor Aarestrup viser ham Pfads,
og Bellman hilser med Slag paa sin Luth
og dypper i Bollen sit Glas.

Med Vintøv din skaldede Isse skal snoes,
og „Bellman“ skal tone igen,
den Tone, Du elsked og kendte som faa ---
min vin-glade, sang-kære Ven!

Vi red jo tilsammen en Tid vort Ridt,
og Pegasus traved helt godt,
og Folk fik i Næserne Smaasten og Grus ---
da næs de og raabte: hvor „raat!“

Det Ord har de brølet helt højt og helt tidt
ud af deres Vids A B C;
men ej fik de ned-brølt dit gode Humør:
Du lo, og blev ved med at le!

Nu vel, denne Latter, min gamle Ven,
hav Tak for dens Djærvhed og Kraft;
den skabte Dig Venner ... Gud give, Du blot
én Fjende til Slut havde haft!